

עֲזָרִי מִעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר סִיּוּם הַזֹּהָר

דְּרָשָׁה לְסִיּוּם בְּזוּהַר הַקְּדוּשָׁה
[בְּחוּדָשׁ] בְּעִיר טוֹרוֹנְטוֹ

מכ"ק אַדְמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
ב' נִיסַן תשע"ב לפ"ק
בְּהַתְאַסְפוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים,
וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יָצָא לְאוֹר ע"י מִפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי,
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א
חוּדָשׁ אֵיר שְׁנַת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

דְרָשָׁה לְסִיּוּם בְּזוהַר הַקְדוּשׁ
בְּעִיר טוֹרוֹנְטוֹ

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

ב' ניסן תשע"ב לפ"ק

בהתאספות הרבנים הגאונים, וראשי ישיבות שליט"א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'!

לְשֵׁם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו
ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"י בוא"ו ק"י ביחודא שלים (ה')
בשם כל ישראל. לאוקמא שכינתא מעפרא, לעלוי שכינת עוזנו אם
הבנים שמחה, ובהדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא
ברחמי. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו.
ומעשה ידינו כוננהו.

בְּרָשׁוֹת הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים
המקרבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה'
עליכם יחיו, שארגנו את הקבוץ הזה, וברשות כל הקהל הקדוש
הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר
לכם, אמן.

אֲנַחְנוּ מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא
מהקבוץ הקדוש הזה, נזפה לברכת "וקבצנו יחד מהרה
מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו במהרה
בימינו אמן.

אוּדָה ה' מאד בפני, בתוך רבים אהללנו, ברוך שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה של כמה וכמה סיומי הזוהר של 70 פרכים

בעיר טורונטו ברוך ה'. אין אנו יכולים לתאר את השמחה הגדולה בשמים כשהפמליא של מעלה מלאכים ושרפים מתאספים ובאים ומקלסים לקודשא בריהווא, ואומרים לפניו שבחו של עם ישראל שמשבחים לבוראם באמירת הזהר ובסיומו, כפי שאנו רואים בזהר הקדוש בפרשה של פרשת החדש שקראנו השבת הזה, בפרשת בא, וזה תרגומו בלשון הקדש:

בפרשת בא (פרק יב, כו - כז): "והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת^א לכם. ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח^ב על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו

ב. ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא: "והמשכילים זיהירו כזהר הרקיע". אליו אינו דקא משתדליו בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתבת נח, דמתכנסין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון תקים (שמות א) "כל הבן הילוד היארה תשליכהו". ודא אורה דספרא דא.

א. פרש רש"י (שמות פרק יג פסוק ה): "את העבודה הזאת" - (פסחים צו) של פסח, והלא כבר נאמר למעלה "והיה כי תבאו אל הארץ" וגו', ולמה חזר ושנאה, בשביל דבר שנתחדש בה, בפרשה ראשונה נאמר (שמות יב) "והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם" בבו רשע הכתוב מדבר שהוציא את עצמו מן הכלל וכאן והגדת לבנה בבו שאינו יודע לשאול והכתוב מלמד שתפתח לו אתה בדברי אגדה המושכין את הלב, עד כאן לשונו.

(זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא).

הרמח"ל [ר' בנו מ'שה ח'יים ל'וצאטו הקדוש] **מגלה, בספר הזהר נצא מהגלות ברחמים** ידוע מה שנקתב בזהר הקדוש, שבאמצעות ספר הזהר אפשר לזכות לצאת מהגלות ברחמים, דהינו ללא סורי חבלי משיח. הרמח"ל בספרו "אדיר במרום" מסביר את פנימיות הדברים הללו של כח הזהר. העולה מדבריו: כדאי מאד דוקא

הגאולה מוכנה, והישועה תלוי בידינו

האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" (ובגלל שעתידים ישראל לטעם מען חסיים שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בזכותו מהגלות ברחמים). והענין הזה תלוי בעקרים גדולים מעקרי החכמה, ומשרש בעמקי ההנהגה, אשר הכין ופעל האדון היחיד על עמו ועל נחלתו, לנחותם הדרך אשר יגיעו בו אל רב טוב

מן התקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזהר, כאשר נאמר שבחיו בכמה מקומות ממנו עצמו, כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל. ויתבאר בו דבר זה בכמה מקומות ברעיא מהימנא, ובתקונים כמה וכמה פעמים, וגם בפרשת נשא (קכד): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו

רבה ונקרא אבדה מישראל, וחכמינו זכרונם לברכה אמרו "מיום שחרב בית המקדש, שרו חכמיא למהוי כספריא" כו' (סוטה מט). והיה המשורר מתפלל על זאת ואומר: "עד מתי אלהים יחרף צר" כו' (שם עד, י). ובפסוקים אלה נכללים סודות גדולים מאד בענין הזה, שמע והבן.

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח לתבה הזאת ונצל

כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנקאמר (ישעיהו נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוני כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אליי ישראל"...

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש ברוח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח

לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעה מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

סוד הענין "הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב"

הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צז), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוף תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאיר כפותה וקשורה תחת ישראל כפזר למעלה. ולכן צריך להם שתי הפעלות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה. - ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות ביד רמה, שהקלפות תשארנה כפנותות תחתם.

גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובזרחין בסוד התשובה. - לכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיוזמן אליו, דהיינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא

המקוון גראשית המחשבה. וצריך שתדע כמה חסרו ישראל בגלותם, ומה תקונים צריכים הם להם להחזירם לקדמותם. ובחשב המשורר (דוד המלך עליו השלום) על הענין הזה, והבין החסרונות הגדולים האלה, היה מתאונן ואומר: "אותתינו לא ראינו, אינו עוד נביא" וכו' (תהלים עד, ט). כי באמת חכמה

ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתיו, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה

והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחרי (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך

והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כמו כן היו צריכים החבלים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר למעלה, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד (מאמר חכמינו זכרונם לברכה) "הקדוש ברוך

אך כיון שנדבק רבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבלים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעה בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לה ומצאוק כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיה" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזר חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות ז"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם

הציל ויקד העם וישתחוו. וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו".

וברעיא מהימנא (פרשת בא מ'): מצוה¹⁰¹ אחר זו לספר בשבח יציאת מצרים, שהיא חובה על בן אדם לדבר בשבח זה

אוקימנא, כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים, ובהוא ספור חדי בחדוה, זמין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי דהוא חדו מכלא, דהאי איהו בר נש דחדי במריה, וקודשא בריך הוא חדי בהוא ספור. - ביה שעתא, כניש קדשא בריך הוא לכל פמליא דיליה, ואמר לון, זילו ושמעו ספורא דשבחא דילי, דקא משתעו בני, וחדאן בפירקני. כדון כלהו מתכנשו, ואתין ומתחברין בהדיהו דישראל, ושמעו ספורא דשבחא, דקא חדאן בחדו דפירקנא דמריהון, כדון אתין ואודן ליה לקודשא בריך הוא, על כל אינון נסין וגבורן ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא, דחדאן בחדוה דפירקנא דמריהון. - כדון אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא, וישראל בהוא ספורא יחבי חילא למאריהון, כמלכא, דאתוסף חילא וגבורתא, כד משבחין גבורתיה, ואודן ליה, וכלהו דחליו מקמיה, ואסתלק קריה על כלהו. וגבין כד, אית לשבחא ולאשתעי בספור דא (דף מ"א ע"א) כמה דאתמר. כגוונא דא, חובה איהו על בר נש, לאשתעי תדיר קמי קדשא בריך הוא, ולפרסומי ניסא ככל אינון ניסין דעבד. - ואי תימא, אמאי איהו חובתא, והא קדשא בריך הוא ידע כללא, כל מה דהוה, ויהוי לבתר דנא, אמאי פרסומא דא קמיה, על מה דאיהו עבד, ואיהו ידע. אלא ודאי אצטריך בר נש לפרסומי ניסא, ולאשתעי קמיה ככל מה דאיהו עבד, בגין דאינון מליו סלקין, וכל פמליא דלעילא מתכנשו, וחמאן לון, ואודאן כלהו לקודשא בריך הוא, ואסתלק יקריה עליהו עילא ותתא.

מו הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: **שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא** [בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח]. והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, בפרט בזכות מזכי הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, לכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר. - וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

ג. וברעיא מהימנא: פקודא בתר דא, לספר בשבחא דיציאת מצרים, דאיהו חיובא על בר נש, לאשתעי בהאי שבחא לעלמין. הכי

לְעוֹלָמִים. כִּךְ בְּאַרְנוֹ, כָּל אָדָם שֶׁמְדַבֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וּבְאוֹתוֹ סִפּוּר שְׂמִיחַ בְּשִׂמְחָה, עֲתִיד הוּא לְשִׂמְחַת בְּשִׂכְנָה בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא שִׂמְחַת הַכֹּל, שֶׁהָרִי הוּא אָדָם שֶׁשִׂמְחַת בְּאֲדוֹנוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׂמְחַת בְּאוֹתוֹ סִפּוּר.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כִּנְסַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאָמַר לָהֶם: לְכוּ שִׂמְעוּ אֶת סִפּוּר הַשְּׂבִיחַ שְׁלִי שֶׁמְדַבְּרִים הַבְּנִיִּים שְׁלִי וְשִׂמְחִים בְּגֵאֲלָתִי. אֲזַי כָּלֵם מִתְּכַנְסִים, וּבָאִים וּמִתְחַבְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים סִפּוּר הַשְּׂבִיחַ שֶׁשִׂמְחִים בְּחֻדוֹת גֵּאֲלַת אֲדוֹנָם. אֲזַי בָּאִים וּמוֹדִים לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל אוֹתָם נְסִים וּגְבוּרוֹת, וּמוֹדִים לוֹ עַל הָעַם הַקְדוּשׁ שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּאַרְץ שְׂשִׁמְחִים בְּשִׂמְחַת הַגֵּאֲלָה שֶׁל אֲדוֹנָם.

אֲזַי מִתְּוֹסֵף לוֹ כַּח וּגְבוּרָה לְמַעַלָּה, וְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ סִפּוּר נוֹתְנִים כַּח לְרַבּוֹנָם, כְּמוֹ מְלֶךְ שֶׁמוֹסִיף כַּח וּגְבוּרָה כְּשֶׁמְשַׁבְּחִים גְּבוּרָתוֹ וּמוֹדִים לוֹ, וְכָלֵם פּוֹחֲדִים מִפְּנֵיו, וּמִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ עַל כָּלֵם. לְכֵן יֵשׁ לְשִׂבְחַת וּלְדַבְּרַת בְּסִפּוּר זֶה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. חוֹבָה עַל בֶּן אָדָם לְדַבֵּר תָּמִיד לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְפָרְסָם אֶת הַנֶּס בְּכָל אוֹתָם נְסִים שֶׁעָשָׂה. וְאִם תֵּאֵמַר, לְמָה זֶה חוֹבָה? וְהָרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל, כָּל מָה שֶׁהִיָּה וְשִׁיחָה לְאַחַר מִכֵּן? מִדּוּעַ פָּרְסוּם זֶה לְפָנָיו, עַל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וְהוּא יוֹדֵעַ? אֲלֵא וְדַאי צָרִיךְ אָדָם לְפָרְסָם אֶת הַנֶּס וּלְדַבֵּר לְפָנָיו בְּכָל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָם דְּבָרִים עוֹלִים, וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעַלָּה מִתְּכַנְסִת, וְרוֹאִים אוֹתָם וּמוֹדִים כָּלֵם לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ עֲלֵיהֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

וְלִפְנֵי שְׂרַאֲנוֹ שֶׁצָּרִיכִים לְפָרְסָם הַנֶּס, עַל כֵּן אָנוּ מְפָרְסְמִים הַנֶּס, שֶׁבְּרוּךְ ה' בְּדוֹרְנוֹ בְּאֶלְפֵי הַשִּׁישִׁי מְסִימִים בִּיחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכִמָּה חֲבוּרוֹת שֶׁל 70 אִישׁ מִתּוֹךְ 70 אֶלְפֵי אִישׁ, שֶׁלְּכָל אֶחָד יִהְיֶה הַשְּׂכָר כְּאֵלוֹ סִיִּם 70 מְלִיּוֹן פְּעַם אֶת כָּל הַזְהָר הַקְדוּשׁ, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ כָּבַר בְּאַרְיָכוֹת בְּאוֹר הַזְהָר גְּלִיּוֹן 35. וְכִבְרָ אָמַר הָרַב הַקְדוּשׁ מִהָר"י מְרוֹזִין זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ שֶׁבְּדוֹר עֲקֵבֶתָא דְּמִשִּׁחָא יִהְיֶה קֶשֶׁה

להאמין בהקדוש ברוך הוא כמו לטפס על קיר חלק, ואמר על כך, שפמו במבחן של אליהו בהר הכרמל, גם הפעם תרד אש מן השמים, אך הפעם תרד לצדם של נביאי הבעל, ורק מעוט יחזיקו באמונה... וכן להחזיק באמונה יהיה קשה כמו לטפס על קיר חלק... (ועיין זוהר שמות דף ז דברי רבי שמעון בר יוחאי על זה).

ואם יש בדורנו כל כך הרבה אנשים שסימו זוהר הקדוש באפן כזה גדול, ודאי שהוא נס, בזכות הבטחתו של רשב"י עליו השלום שאפילו ילדים קטנים ילמדו את הזוהר לפני ביאת המשיח, וצריכים לפרסמו עוד ועוד, שרשב"י הכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים, והעקר לחזר בתשובה שלימה גם לרחוקים ביותר, פידוע.

ועל כן נשבח לאדון הכל ונפרסם ברבים כבודו שזכינו ברוך ה' בארצנו הקדושה למאות שיעורים הנלמדים בזוהר הקדוש לעשרות אלפים הלומדים ובפרט בעיר טורונטו, ומסימים זוהר הקדוש לרבבות המשתוקקים לחסות בצל רשב"י וללמוד תורתו, וכבר הופץ הקונטרס "ערכה של שעה" כ-300,000 עותקים וספרי כוח הזוהר מאה אלף עותקים, פתח אליהו המבאר וסגולותיו 65,000, והלומדים מוסיפים והולכים בכל יום, עד פי יש מאות אלפים הלומדים זוהר בפרט בשבת קודש, וכמה ספורים על אנשים שנעשו לבעלי תשובה גמורים בזכות הזוהר הקדוש ובכחו של רשב"י, ואנשים פשוטים הנמשכים דרך הלמוד הקדוש הזה, ומתעלים עוד ועוד לדרגות גבוהות ונעלות, טועמים רואים פי טוב, ויאכל מעץ החיים וחי לעולם ומתענגים על למודם ומתקרבים אל ה', ורבים הם הטלפונים החוזרים ומספרים על גדל העצמה ורובי נסים ונפלאות, ישועות ונחמות אשר רואים עין בעין בזכות הזוהר הקדוש.

ונספר לכם ספור מדהים: המעשה ארע עם אחד שיצא לתרבות רעה ועזב את הדת לגמרי רח"ל, עד שאפילו כפה לא

חבש על ראשו, לא שמר שבת ולא כלום והגיע לדיוטא תחתונה, התחתן עם גויה. לאחר שראה את הזוהר של החק לישראל ביום ראשון פרשת שמות, ושם כתוב חמרת האסור שעבר, הכיר וראה מה עשה, מיד התחרט על מעשיו, ונסע לכתל ובכה פשלו שעושה השם ימחל לו כי לא ידע חמר הענין. התפלל והתודע, עד שהרגיש עלפון חושים ממש, כן טילפן לחברו, שכבר חזר בתשובה בעבר, ובקש ממנו שיבוא לכתל לעזור לו, ואמנם חברו בא ונסעו לטבל ב"שוב "מוצא" [שם יש מעין מים חיים], כך התחיל תהליך חזרה בתשובה עזב את אשתו הגויה ואת החיים הגוים והיום חובש כפה ומגבעת על ראשו, פאותיו ארכות, התחתן עם אשה פשרה, וביתו מרבית הילדים לומדים תורתנו הקדושה. כל אלו מכחו של הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, וזו רק דגמא אחת.

ונזכיר שוב ממה שקראנו השבת בפרשת החדש, שואל הבן הרשע "מה העבודה הזאת לכם?"

כך גם נמצאים אנשים השואלים: מה לכם ולזוהר? - מה לכם לעסוק בנסתרות?

"ואמרתם זבח פסח הוא לה", להלן עוד נרחיב את הדבור בענין זה בהרחבה.

"דעו כי כל מי שלא לומד זוהר לא עמדו רגליו על הר סיני כמבואר בזוהר פרשת בהעלתך"

נקדים את דברי הזוהר הקדוש: בלמוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, ממשיך עליו קדושה כקבלת התורה בהר סיני כמו שכתוב בזוהר פרשת בהעלתך¹⁰ (דף קנב.) דקרי לעוסקים

ד. וזה לשונו: חכימין עבדי דמלקא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה ולא בנשמת העליון], כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבספורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפוננות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר

מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם

בְּחִכְמַת הָאֲמֶת אֵינּוֹן דְּהוּוּ קַיְיִמִי בְּטוֹרָא דְסִינִי. וּבְאֵר הַצְדִּיק הַקְדוֹשׁ הַמְקַבֵּל הָאֱלוּקֵי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחַ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְנִרְאָה לִי בְּבֹאֹר כְּוַנְתּוּ כִּי בְתַחֲלָה כְּשִׁיִּצְאוּ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֵת הָאֱלֹקִים, הָיוּ מִתְיַצְבִּים בְּתַחֲתֵית הָהָר, וְאַחַר כֵּן נֶאֱמַר: "וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהָיָה מִקְצֵת מֵהָעַם שֶׁהָיוּ שָׂשִׂים וְשִׂמְחִים לְקִרְאֵת הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ לָזוּז מִמְּקוֹמָם הֵרָאשׁוֹן לְעַמֵּד מֵרַחֵק אֲפִילוּ אִם יָמוּתוּ מִמָּוֶשׁ, וְעַלֵּיהֶם הוּא מָה שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר הַנִּזְכָּר "אֵינּוֹן דְּקַיְיִמוּ בְּטוֹרָא דְסִינִי", כְּלוֹמֵר וְלֹא נָעוּ וְעַמְדוּ מֵרַחֵק אֲלֵא עַמְדוּ בְּטוֹרָא דְסִינִי מִתַּחֲלָה וְעַד סוּף, וְלִכֵּן הֵם זֹכִים לְחִכְמַת הָאֲמֶת. וְאוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעַם וְעַמְדוּ מֵרַחֵק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׂנִסִּים וְעוֹמְדִים מֵרַחֵק לְחִכְמַת הָאֲמֶת, מִיִּרְאָתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת.

וְאִם רוֹצִים לְזָכוֹת לִיִּצִיאַת מִצְרַיִם, לִיִּצִיאָה מִן הַגְּלוּת, "וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לַה". וְאִמְרַתֶּם זָבַח הַקֶּרֶבֶן שְׁלָנוּ הוּא לֹמֵר פֶּסַח כְּשֶׁנַּחֲלַק אֶת הַמִּילָה נִקְבַּל פֶּה סַח, הַקֶּרֶבֶן שְׁלָנוּ הוּא לֹמֵר בְּפֶה לַה' שְׂבַחִים לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאִמְרַת הַזוהר.

כְּאֹר לְעֵינַיִם בְּאֹרוֹ שֶׁל הַשֵּׁל"ה הַקְדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב עַל כָּף: "הִנֵּה מְבֹאֵר מִכָּאֵן שֶׁחֲבוּר הַזֵּהָר הָיָה עֲתִיד לֵהִיֹּת גְּנוּז וְכו' עַד שֶׁיָּבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, שֶׁאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחֲתוֹנִים. וּבְזָכוֹת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֹא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שֶׁאָמַר וּבְגִינָה "וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדֵי שְׂבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁשׁ שָׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהִצְרִיךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן

הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנושמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. [הבאור מהפירוש מתוך מדבש].

מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני. [ועזו בתיקוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב דבור המתחיל "דַּרְגָּא תְּמִינָא"] וְלִזְמַנָּא דְאִתִּי, זְמִינִין לְאִסְתַּכְּלָא בְּנִשְׁמָתָא דְנִשְׁמָתָא דְאֹרִיִּיתָא. [וּלְעִתִּיד לְבוֹא

הגאֵלָה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה עַד שְׂיִזְכּוּ לַתּוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל תְּבָרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה בָּהּ" (עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת מְאֻמְרָא רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִוְחוֹת הַבְּרִית).
זָבַח פֶּסַח שְׁלָנוּ בְּדוֹרְנוּ הוּא תּוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה שְׁנִזְכָּה לָּהּ כְּשֶׁנֶּאֱמַר
["וְאָמַרְתֶּם"] זוהר הַקְּדוּשׁ.

כָּבֵר הַגְּעֵנוּ לְשָׁלֵב מַה שְׁאָמַר הַנְּבִיא בְּעִמּוּס (פְּרָק ח' י"א - י"ב): "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ה' אֱלוֹקִים וְהִשְׁלַחְתִּי רֶעִב בְּאַרְצֵךְ לֹא רֶעִב לְלַחֵם וְלֹא צָמֵא לְמִים כִּי אִם לִשְׁמַע אֶת דְּבַרִי ה', וְנָעוּ מִיָּם עַד יָם וּמִצְפּוֹן וְעַד מִזְרַח יְשׁוּטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבַר ה' וְלֹא יִמְצְאוּ".

בְּמִצִּיאוֹת אֲנוּ רוֹאִים זֹאת שְׁמִכָּל קְצוֹת הָאָרֶץ דוֹרְשִׁים וּמִבְקָשִׁים, שׁוֹלְחִים פְּקָסִים וּמִתְקַשְּׂרִים לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבַר ה', לְבַקֵּשׁ סִפְרֵי זוהר קוֹנְטְרָסִים, הַצְּמֵאוֹן הוֹלֵךְ וְגִדֵּל לְשִׁמּוֹעַ אֶת דְּבַר ה'.

אִם כֵּן יְהוּדִים יִקְרִים! הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְאוֹזֵל... שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שָׁנֹת בְּרִיאַת הָעוֹלָם הוֹלְכִים וּמִסְתַּיְמִים, עוֹבְרִים, חוֹלְפִים בֵּיעָף... מוֹסִיפִים לְעֲצָמָם מְאוֹת שָׁנִים שֶׁל תּוֹרָה הַנְּלֻמְדָת בִּישִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת ש"ס וּפּוֹסְקִים, תְּלֻמוֹד בְּבִלִי וּמִפְרָשִׁים, אֵין לָנוּ הַשְּׁגוֹת בְּחֻשְׁבוֹנוֹת שָׁמַיִם, וְאֵין לָנוּ צֶל צֶלּוֹ שֶׁל מִשְׁגַּבְּהֵנָּה גַּת קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְכָל זֹאת הַזְּמַן תּוֹבֵעַ: מַחְלוֹת, עֲנִי, תְּאוֹנוֹת, שְׂרָפוֹת, קְאֻסְמִים, עֲצִירַת גְּשָׁמִים, אִיוֹם גְּרַעֲיִנִי רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

אָנָּה אָנוּ בָּאִים?! - נַחֲפָשָׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקוֹרָה, עַל מַה וְלָמָּה כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר גְּרוּעַ מַחֲבֵרְתוֹ? מִדּוּעַ הַתּוֹרָה הַנְּלֻמְדָת, כְּבִיכּוֹל, אֵינָה מְגִינָה וּמִצִּילָה מִכָּל הַפְּגָעִים הָרָעִים. אֵיךְ זֶה שֶׁהַשְּׂכִינָה בּוֹכָה וּמִיֻּלְּתָה וְהַגְּאֵלָה לֹא מְגִיעָה?

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (תִּיקוּנֵי זוהר, תִּיקוּן מ"ג): "וְעוֹד מִי שְׁגוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק הַקְּבֵלָה וְהַחֲכֵמָה (זוהר, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה) - מַתּוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה וּמַתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאוֹמֵר שְׂאִין אֵלָא פֶּשֶׁט בַּתּוֹרָה וּבַגְּמָרָא (לּוּמְדִים רַק פֶּשֶׁט הַתּוֹרָה וְהַגְּמָרָא כָּל הַיּוֹם, וְהַמְבִּין בִּינּוּ...), בּוֹדָאי הוּא יִסְלַק אֶת הַמִּים מִהֵוּא נֶהַר וּמִהֵוּא גֵן, אוֹי וְאֲבוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב

ושבעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!" - וכן כותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביוכש, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

כדי להנצל מפל הפרענויות המתרגשות ובאות ח"ו, ולזכות לגאולה השלמה ברחמים יש צורך בלמוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש.

ומסגלים הלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזוהר הקדוש.

על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש, ויתקים דברי הרשב"י עליו השלום בדא יפקון מן גלותא במהרה בימינו אמן. - ועל פן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה¹⁰¹. ובזהר רעיא מהימנא פרשת

י

הידים ידי עשו כו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק חלק (צח ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים כו', עכ"ל. וכל המזכה את הרבים בלימוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באופן הכי נעלה ומקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלוכ"ן, מרא דרזין, מון רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל זיע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עכ"ל. וכמו

ה. בספר אור תורה - ליקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ה, א) מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ה, י), ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חובב עמים כל קדושו בידך" (דברים לג, ג), אפלו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירים ממנו על מלכות כו' (אבות פרק יג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב כו', אין

נשא (דף קכד, ב) אמרו: דבגיניה וקראתם דרור בארץ, ובזכותיה תקים ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר.

וכאן עבודתו של הזקן והכסיל, היצר הרע, המצר צעדינו ושם כל כחותיו לבל נזכה לגאלה השלמה, הוא מכין טענותיו בטוב טעם פדי שלא נזכה לביאת המשיח, והוא פנחש ערמומי מבין שפאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו, ועל כן חוזר ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסימים ש"ס ופוסקים, קודם ימלא כרסו בש"ס ובפוסקים ורק אחר כך יפנה ללמוד פנימיות התורה.

פתוב בספר הקנה הקדוש, אפשר לאדם שיהיה בקי בש"ס ופוסקים ובאותו זמן עם הארץ גמור! – כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים מעיד הרמב"ם זכותו יגן עלינו פי 300 שנות למוד לא יספיקו לאדם, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה לגמר! וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זצ"ל): "קדם ילמד קבלה וזהו ורק אז ש"ס ופוסקים". וכן פתב הגאון הקדוש מוילנא (סדור הגר"א): "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט". וכן פתב רבנו חיים וויטל הקדוש תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים), כי קדם ילמד זהו וקבלה פי גמרא בלי זהו וקבלה פעור המגשש בקיר. וכן פתב האר"י אשלג (הקדמה לפנים מסבירות). וכן הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר תיקון מג).

וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן): אין הדבר נכון פי אלו ספרי חכמה, וההפך הוא הנכון, פי חובה בדורות האחרונים להחזיק

יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיהו אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

שאמרו חז"ל, (סוכה דף מ"ה ע"ב). ואמר חזקיהו אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי

וללמוד חכמה זאת (זוהר וקבלה). וכן כתב מרן החיד"א זכותו יגן עלינו (מורה באצבע להחיד"א אות מ'): "תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקוני זוהר בכל יום". וכבר כתב החפץ חיים זכותו יגן עלינו, שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת. וכן למד הנוצר חסד הקדוש זוהר עם ילדים בני 9 פנגד המינות! וכן כתב הפן חי הקדוש זכותו יגן עלינו (הקדמה לספר בניהו): "קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן".

וכותב רבנו האר"י הקדוש (ספר עץ חיים, למהרח"ו הקדוש), וכן כותב הרמ"ק הקדוש זכותו יגן עלינו (פרדס רמונים), פי הנשמות בדור הזה הן מבחינת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא דמשיחא), ועל פן אין לנשמות בדור הזה תיקון אמתי אלא על ידי אור הזוהר בלבד, כי ידוע כי הפלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ולא פאן המקום להאריך (זוהר בעל הסלם, פתיחה לחכמת הקבלה (כ"ד), שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא ז"ע).

כתוב בגמרא על בית המקדש: 'אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו פאילו הוא החריבו' (ירושלמי יומא א, ה). אם פן איך יבנה בית המקדש מחדש? עונה שלמה המלך זכותו יגן עלינו (משלי כד, ג-ד): "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאו". ופשוט הוא כי זהו פנגד הספירות חכמה בינה ודעת, שפן רק בחכמה (למוד זוהר ופנימיות התורה) יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה כלו על פי החכמה (פנימיות התורה והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפי הגבורה על מנת להקים את המשפן. וכן ידע זאת דוד המלך זכותו יגן עלינו, אשר בנה את מערת המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה), ולא פאן המקום להאריך.

המקובל האלוקי רבי משה זכותא זי"ע בפרשת קדושים (דף ע"ב) כתב: אפלו השיג ג' מעלות, פשט רמז דרוש, ולא רצה

לדעת חכמת הסוד, אז ימנע אור התורה, דהינו י' משם הוי"ה, ויהיה הו"ה על הו"ה. פרוש הדברים, שאנחנו מחיבים לעשות בחינת פ'ר'ד'ס', דהינו פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, נגד ד' אותיות שם הוי"ה ברוך הוא, ואם כן אפלו השיג כל הג', פ'שט, ר'מז, דרוש, נגד ג' אותיות הוי"ה, ולא השיג נגד סוד, דהינו י', הוא בסוד הו"ה על הו"ה.

על זה נראה פרוש הפסוק בתהלים "אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג" וכו', כפר"ד דהינו בג' אותיות פ'ר'ד' בלא סוד, "אין הבין" עם האותיות הוא ע"א, גימטריה סו"ד עם הפולל, ואם כן "אין הבין" בלא סוד, הוא כפר"ד, ממש נפרד. ועין בתקונים ח' (דפוס קושטאנטינא דף קמט.), וזה לשונו: ד' נכנסו לפרדס חד הציץ כו', הני תלת נכשלו הוא סוד פר"ד, הג' עלו בפ'ר'ד', ורבי עקיבא עאל בשלום ונפק בשלום, עין שם בארץ, עד כאן לשונו (תפארת ישראל מהרב הקדוש מסאטאנאב זכר צדיק וקדוש לברכה, פרשת קדושים).

וגאון עוזנו מרן החיד"א זי"ע בספרו יוסף תהלות (תהלים לב, ט), כתב: "אל תהיו כסוס כפרד", ותדעו פי כל התורה שמוותיו של הקדוש ברוך הוא, ונדרשת פ'ר'ד'ס, ומי שאינו מאמין בסוד נשאר פ'ר'ד', עכ"ל.

אך זאת למודעי שלא עם הארץ חסיד, וחייב כל יהודי לידע קודם כל ההלכות על מנת לקיים, וכמו שכתבו הצדיקים שצריך כל בן יהודי ללמוד כל השולחן ערוך ולכל הפחות מחבר ורמ"א כדי שידע מה לשאול את רבו כדי לקיים, ולא כמי שקופצים מדרגות ולא מקיימים ההלכות שעל זה כתוב בספרים הקדושים כי נפול יפלו, ועל זה אמרו המשך הפסוק "אל תהיו כסוס", כסו"ס נוטריקון כאומרים סוד וסוד ואין להם שום ידיעה בשולחן ערוך, וכתבתי על זה כבר 7 ספרים בגודל מעלת לימוד מחבר ורמ"א כסדרן. וכל הנכנסים לעמוד בסוד ה' צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. כמו שהגמרא

אומרת (ברכות נ"ב), עזרא הסופר תיקן "טבילת עזרא", ועד כמה גדולה טבילה זו, מספרת הגמרא, על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

וכפי שמביא ה"מאור ושמש" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' והגיעו לעבירות חמורות ביותר רח"ל. וראה בספר מנחת יהודה להמקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע האיך שתיקן את נשמת שבת צבי אחרי הרבה יגיעות ואיך שסיפר לו שהיה מקיף אותו חומה בעובי אמה של טומאה, ושם האריך לספר איך נפל וכו'.

עיינן בגמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר, שדרשו, לומר לך: מה נחלים מעלין את האדם מטומאה לטהרה אף אהלים מעלין את האדם מכף חובה לכף זכות.

וראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע בספר "אמרי פנחס השלם" (דף קס"ד) שאמר:

"קצת בני אדם אומרים, בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב".

ויש לחלק, דדוקא גירסת הזוהר מותר אפילו לרשע גמור כמו שכתב רבינו הרמ"ק זי"ע (אור יקר, שער א' סימן ה'), וזה לשונו:

האי חבורא איהו כגוונא דתבת נח (תקוני זהר חדש דף ע"ב עמוד ד'), פרוש, כי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבה היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותם המינים והמשפחות כלם אלא על ידי פניסתם להתבה, פן הוא ממש, פי על ידי סוד הגלות וכו' ומגיע פגם לצדיקים כלם והחשכת מאורי אורם כמעט טועמת מר ממות, ולזה לקיומם שלא ישלט הגלות בהם היה להם

סוד החבור הזה כְּעֵנִן תַּבַּת נַח מִמֶּשׁ, לְתַקֵּן מַחֲץ מַכַּת הַגְּלוּת וּמִי מִבּוּל הַחִיצוֹנִים הַמַּחֲשִׁיכִים וְכוּ', אֲלֵא תִהְיֶה אֹר שְׂכִינָה מֵאִירָה קֶצֶת וּמִלְבָּשֶׁת הַצְּדִיקִים, כֵּן יִפְנְסוּ הַצְּדִיקִים אֶל סוּד אֹר חֲבוּר הַזֶּה לְהַתְקִים.

וְכַךְ סִגְלַת הַחֲבוּר שְׁמִיד שְׁעוֹסֵק בְּחֶשְׁקוֹ אֶהְבַּת הַשֵּׁם יִשְׁאָבְנוּ כְּשֵׁאיֶבֶת הָאֶבֶן הַשּׁוֹאֵבָה אֶת הַבְּרִזָּל, וְיִפְנֹס אֵלָיו לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְתִקּוּנוֹ. וְאִפְלוּ אִם יִהְיֶה רָשָׁע, אֵין חֶשֶׁשׁ אִם יִפְנֹס, מִפְּנֵי שְׁאֵין כְּנִיסָתוֹ כְּנִיסָה, אֲלֵא יִהְיֶה לוֹ אַחַת מֵהַשְּׂתִים, אוֹ יִחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה וְיִהְיֶה צְדִיק וְיִפְנֹס בּוֹ, אוֹ יִדְחֲנוּ דְחִיָּה גְמוּרָה וְיִפְרֹשׁ עֲצָמוֹ, כְּעֵנִן תַּבַּת נַח שֶׁהִיא דוּחָה הַרְשָׁעִים וְאוֹתָם שְׁחַטְאוּ מִן הַחִיָּה וְהַבְּהֵמָה.

וְעוֹד כָּתַב (רַבִּינוּ הַרְמִ"ק הֵרַב מִשֶּׁה קוֹרְדוּבִירוֹ, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אֲבִיךָ, י"א), הַחֲבוּר הַזֶּה לֹא יַעֲדֵר וְלֹא יַעֲלֵם אֲלֵא יִתְחַבֵּר וְיִכְתַּב וְיִסְדֵּר, כִּי אֵין חֶשֶׁשׁ בְּכַתִּיבָתוֹ מִשׁוּם דְּלֹא יִמְנַע הַבָּא לַעֲסֹק בּוֹ הוּא צְדִיק אוֹ רָשָׁע, אִם הוּא צְדִיק, אֲדַרְבָּה, הַחֲבוּר הַזֶּה הוּא כְּמוֹ תַּבַּת נַח שְׁאוֹסֵף וְשׁוֹאֵב אוֹתוֹ אֵלָיו בְּשַׁעַר לְהַשֵּׁם שְׁאוֹסֵף הַצְּדִיקִים אֶל תוֹךְ הַהִיכָל פְּנִימָה, עַכ"ל.

וּבִסְפָר לְקוּטֵי הַלְכוֹת (הַלְכוֹת תְּפִלַּת הַמִּנְחָה הַלְכָה ז' אוֹת נו') כָּתַב, וְעַל כֵּן עָתָה עוֹשִׁין הִילוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁהוּא מִתְלַמֵּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁשִׁמְחִים עַל שְׂבָאִים עַל קְבָרוֹ, כִּי עָתָה עֲקָר הַתְקוּן עַל יְדֵי קְבָרֵי צְדִיקִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', שְׁאָנוּ זוֹכִים לְתַקֵּן הַצְּמִצּוּמִים וְכוּ' עַל יְדֵי שְׂבָאִים עַל קְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי כְּבָר עָשׂוּ פְעֻלוֹת נוֹרְאוֹת כְּאֵלוֹ מֵאֵז וְעַד עָתָה, שִׁיכוּלִים לְבוֹא עַל קְבָרָם אִפְלוּ הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, הַרְשָׁע שְׁבַרְשָׁעִים, וְלִהְתַּתְקֵן עַל יְדֵי זֶה.

מֵה שְׁאֵין כֵּן לַגֶּשֶׁת לַחֲכַמַּת הַקְּבֵלָה שְׁלִזָה צְרִיךְ יִרְאֵת שְׁמִים טְהוּרָה וְלִלְמוּד מִפִּי רַב חֲכָם גְּדוּל וּמוֹסַמֵךְ, שִׁיאֵמַר לוֹ אִם הוּא רְאוּי לַכֶּךְ.

ובודאי שכל עיקר הלימוד הוא על מנת לקיים ולשמור את מצוות השם יתברך באהבה כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.

בַּיָּמִים קָשִׁים אֱלוֹ הַעוֹבְרִים עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם יִצִּילֵנוּ וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יִּוֹלַד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בְּמַה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת ה' יִשְׁמְרֵנוּ. בּוֹדַאי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמּוֹד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתַּנָּא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, הַמְּבַטֵּחַ שְׂבֻזָּכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף ללא הַבְּנָה כָּלל כַּדּוֹעַ מִדְּבַרֵי רַבּוֹתֵינוּ). וּכְדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסֻמוּךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק. וְרוֹאִים מִזֶּה בְּעֵלִיל שֶׁרַק בְּזְכוּת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מְבַטֵּחַ לָנוּ שְׂנֻזָּפָה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

לְכֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל מִיַּדֵי יוֹם לְלַמּוֹד וּלְקַרְא בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְהַצְלִיחַ כָּלל יִשְׂרָאֵל וּלְקַרֹּב הַגְּאֻלָּה, לְכֹן הַחֲלִטְנוּ לְהַדְפִּיס קוֹנְטְרָסִים הַמְּחַלְקִים לְ-54 שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנָה – כַּדֵּי שֶׁכָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל יוּכַל לְעִסּוֹק מִיַּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּנִקְלָה, וּבְשֻׁבָת יִלְמַד עִם בְּנֵי בֵיתוֹ, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים, זְקָנִים עִם נְעָרִים. וּמִי שְׁמַעוֹנִין לְעִזּוֹר לְכַף יְהִיָה שְׁתָּף לְרַשְׁבֵי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן.

הַגְּרָ"א בְּמִשְׁלֵי (יב, יד) מְבַאֵר גּוֹדֵל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְמִזְכֵי הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ. אִם שָׁמַע, מְקַבֵּל שְׂכָר עַל כָּל מַה שֵׁיעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, מְקַבֵּל כָּל חֵלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֹא שָׁמַע לוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֵלְק הַגִּיהֵנוּם שְׁלוֹ. בְּמִשְׁנֵה אֲבוֹת (פּרָק ה) אֵיתָא: "כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אִין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ". וּבְמֵאִירִי (יוֹמָא דָף פז עמוד א): "וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אִין חֲטָא בָּא לְיְדוֹ - שְׁלֹא יֵרַד הוּא לְגִיהֵנָם וְתַלְמִידֵיו נוֹחֲלִין גַּן עֵדֵן שְׁנַאֲמַר "כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל לֹא תַתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת". וּבְסֵפֶר כָּלְבוֹ (סִימָן טז) כְּתַב: "וְאִשְׁרֵי הַזּוֹכֶה וְהַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, וְכָל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלוֹ".

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.." ולקרוב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו [ימי שנותינו בהם שבועים שנה] תגיע ל-640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנין יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה (שנות תורה).

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א). כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בנדאות!!!

חזינן השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמיץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבובת חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ויהי רצון שנזכה בחודש הזה, בו התחילה גאלת מצרים, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ונזכה כלנו יחד לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן: